

til det — alt sammen noget, man maa indrømme —, og under disse Forhold kan det ikke betale sig for mig at tage Arbejde. Se her mener jeg, at det bliver et meget vigtigt Spørgsmaal at overveje: Hvorledes skal man da gaa frem for at opmuntre Arbejdsvilligheden? Det kan selvfølgelig ikke nytte at gaa den Vej, at man stiller de arbejdsløse, dem, der med Rette er arbejdsløse, ringere. For det maa vi alle sammen erkende, at de, der virkelig vil arbejde og ikke kan faa Arbejde, er saa uheldigt stillede, og Arbejdsløsheden er saa tung en Svøbe, at vi paa ingen Maade maa glemme, at her gælder det om, at vi yder og yder i tilstrækkelig Grad. Den Vej kan det derfor ikke nytte at gaa. Vi maa tænke paa, at hele den samlede Ordning kommer til at virke saaledes, at den er tilstrækkelig og heldig for de arbejdsløse, men at den tillige bliver saaledes, at den fremmer Arbejdsvilligheden i vort Folk. Det er nødvendigt, ikke blot rent samfundsmæssigt set med Hensyn til det, der skal udføres, men det er ogsaa nødvendigt, fordi det vil i alle Retninger virke aldeles forkasteligt, hvis vi ad statsmæssig Vej indfører Ordninger, som skader og nedbryder Arbejdsvilligheden i vort Folk.

Men ved Siden af dette Spørgsmaal bliver der ogsaa tilbage at faa nøje overvejet, hvorledes hele Kontrolspørgsmaalet skal ordnes. Det kan sikkert ikke være anderledes, end at vi fra alle Sider maa erkende, at Erfaringerne har vist, at man bliver nødt til at gaa andre Veje for at faa en tilstrækkelig effektiv Kontrol gennemført. Jeg tror, jeg tør sige, at det maa anerkendes fra alle Sider — jeg tror, det erkendes ude i Befolkningen fra alle Samfundslags Side, og at det anerkendes baade fra Arbejdsgivernes og fra Arbejdernes Side —, at der her kan være noget, som det gælder om ved den kommende Lovordning at faa ændret. Det er en meget udbredt Opfattelse i Befolkningen, at der finder mange Misbrug Sted. Se, her mener jeg, at det gælder om, at man faar indført — det gælder for alle, baade for Arbejdsløshedskasserne og for Arbejderne, disse er ikke mindst interesserede deri — en virkelig effektiv Kontrol, at man faar indført praktiske Regler her. Der bliver Spørgsmaalet, om det ikke vilde være rigtigt at faa et meget snævrere Samarbejde i Gang mellem Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedskasseinstitutionen. Men hvorledes nu disse forskellige Spørgsmaal skal løses, om de skal løses paa den ene eller den anden Maade, skal jeg ikke her ved

første Behandling udtale mig indgaaende om. Jeg har nemlig den Mening, at vi skal møde forhandlingsvillige overfor hinanden paa dette Omraade og søge at finde en Løsning af Spørgsmaalet. Vi vil ikke fra vor Side pege paa den ene eller den anden Vej; vi peger kun, men ogsaa ganske bestemt, paa dette: at en effektiv Kontrol maa der være.

Noget af det, jeg ogsaa gerne vilde have, at den Undersøgelse, som nu skal i Gang angaaende hele dette Spørgsmaal, skulde bringe Oplysning om, er, hvorledes Erfaringerne stiller sig i forskellige andre Lande; navnlig tror jeg, at man fra Sverige kunde faa interessante Erfaringer frem, naar vi fik det paagældende Materiale tilvejebragt. Selvfølgelig vil det vise sig, at hele den historiske Udvikling her i Landet har medført, at vi er kommet ind paa saadanne Veje, at det ikke vil være rigtigt at tage alt fra et eller andet Land, specielt fra Sverige, hvor de fra første Færd har løst Spørgsmaalet helt anderledes. Men derfor er det meget muligt, at vi ved at faa dette Materiale frem kan faa en eller anden Erfaring, som det kan være heldigt for os at tage ind under vore Overvejelser.

Jeg vil altsaa foreslaa, at dette Lovforslag bliver vedtaget, saaledes som det foreligger her fra Ministerens Side. Men naar jeg gerne vil have Sagen i Udvalg, er det, for at vi i Udvalget skal kunne tale sammen om, hvorledes Sagen skal forberedes til Løsning, naar vi skal have fat i den igen. Det forekommer mig, at det vilde være rigtigst, om vi i Udvalget kunde blive enige om, at der blev nedsat et alsidigt Udvalg, en Kommission, hvad man vil kalde det, af Repræsentanter for Institutionerne, af Repræsentanter for Arbejdsgiverne og Repræsentanter for Arbejderne, og at dette alsidige Udvalg saa forberedte et nyt Lovforslag, som vi til sin Tid kunde tage Stilling til. Jeg mener, at naar Sagen saaledes er meget alsidigt forberedt, vil der være den største Udsigt til, at vi selv med en kortere Arbejdstid her inde paa Rigsdagen kunde komme vel gennem Arbejdet og sluttelig faa et Resultat ud deraf, der efter min Opfattelse gerne skulde være baaret af de Tanker, jeg her har peget paa, men som tillige ogsaa gerne skulde være baaret af dette, der alle Dage med Hensyn til den sociale Lovgivning har været et Særkende her paa Rigsdagen: at man har bestræbt sig for at naa til Enighed. Med disse Ord skal jeg anbefale, at Lovforslaget fremmes, og jeg skal forbeholde mig, naar Forhandlingen er endt, at stille Forslag om,